

HOE MAAKT U HET?

Monnikenwerk in de eenentwintigste eeuw

Marieta BRUEKERS maakte driedimensionale afbeeldingen van de mijters en tiara's op *Het Lam Gods*

Jozefien VAN HUFFEL

Enkele honderden oude tijdschriften, glazen stenen uit Amerika en een geodriehoek. Dat en veel meer had Marieta Bruekers nodig voor het project *Van Eyck onder de loep*. Een deel van het resultaat is nu te zien in de Kruissherenkerk in Maaseik, de enige rococokerk in Limburg en Bruekers' parochiekerk.

„Jan en Hubert Van Eyck werden wellicht geboren in Maaseik”, legt ze uit. „In 2014 was het 150 jaar geleden dat hun standbeeld een plaats kreeg op de Grote Markt en dus organiseerde de stad een Van Eyckjaar. Voor mij stond het vast dat ik zou deelnemen, want ik bewonder die schilders zeer.”

Brueker besliste zich te laten inspireren door details op *De aanbidding van het Lam*. „Een jasspeld, het houtsnijwerk in een orgel, het paardentuig van de rechtvaardige rechters – ze zijn zo uitgewerkt dat ze wel driedimensionaal lijken. Ik werk ze uit als sculpturen en hoop mensen zo te verleiden beter naar het schilderij te kijken.”

Bruekers is regentes plastische opvoeding. Elke woensdag geeft ze als vrijwilliger tekenles aan een groep jonge vrouwen met een mentale beperking. „Ik wil-

Marieta Bruekers bij de tentoongestelde mijters in de Kruissherenkerk. „Ik wil mensen aanzetten om beter te kijken naar *Het Lam Gods*, naar de prachtige details.” © Jozefien Van Huffel

de hen in het project betrekken. We trokken naar Gent, naar *Het Lam Gods*, en ze maakten ringen, gebaseerd op de jasspeld van de goddelijke Heer.”

— MARIETA'S TIP —
Als je echt nauwkeurig of klein moet werken, gebruik dan een loep met lamp

De huidige tentoonstelling beslaat een ander deel van het project. Onder tien glazen stolpen

staan sculpturen van de zeven mijters en de drie tiara's die de bisschoppen dragen op het paneel *De aanbidding van het Lam*. Bruekers werkte tot tweehonderd uur aan elk hoofddeksel.

„Voor de mijters bijvoorbeeld maakte ik een mal uit klei en werkte ik vervolgens met papiermaché”, legt ze uit. „De basis bestaat echter niet uit stukken of repen papier, maar uit elf lagen die de ronde vorm van de mijters hebben. Daarvoor moet je inkepingen knippen in het papier,

zoals bij een patroon om kleding te naaien.”

De gekleurde bovenlagen bestaan dan weer uit tijdschriftenpapier. Wie goed kijkt, ziet in sommige stukken blauw dan ook het rimpelen van een wateroppervlak en in het wit een stel minuscule lippen uit een advertentie. „Ik had vijftig tot zestig tijdschriften nodig voor een mijter. Er bestaan zoveel diverse tinten en soms vind je slechts petieterige stukjes”, zegt Bruekers. „Ik prikte ze zo uit dat ze naad-

loos in elkaar pasten en niet overlaptten.”

Bruekers besteedde ook veel aandacht aan de versiering van de mijters en tiara's. „De edelstenen die de gebroeders Van Eyck afbeeldden, zijn onmiskenbaar afgerond en niet in vlakken geslepen”, wijst ze. „Ronde glazen stenen bleken hier niet te verkrijgen, dus bestelde ik ze in Amerika.” De randen van de mijters bestaan uit ijzerdraad die omwikkeld is met flarden papier.

Veel precisiewerk dus? „Ik wilde bewijzen dat monnikenwerk nog bestaat”, lacht Bruekers. „Ik werkte nooit met het blote oog, maar altijd met een loep met lamp. Als ik lijmdde, moest het meteen juist zijn. Dat voelde telkens als een topprestatie. Er kwam ook wiskunde aan te pas, aangezien de kruisjes op de tiara's bijvoorbeeld exact boven elkaar hoorden, terwijl de vorm spits toeloopt. Het zoeken naar snippers papier was daarentegen rustgevend, want je bent bezig met iets dat je graag doet.”

Van Eyck onder de loep, tot en met 27 september in de Kruissherenkerk in Maaseik (Bosstraat 27), op woensdag van 10.30 tot 12 uur en op zondag van 15 tot 17.30 uur. Informatie op 0488 37 72 33.

Een glimlach en een blauwe overall

Koen VAN REMOORTERE werkt al vijftien jaar als vrijwilliger bij Kerk & leven

Martine CROONEN

Een stapel klasseermappen ligt geduldig te wachten, maar eerst is het tijd voor een kop koffie. Koen Van Remoortere (36) werkt al vijftien jaar als vrijwilliger bij Halewijn, de uitgeverij en drukkerij van Kerk & leven. Dat verdient een pluim, dachten we. „Die mappen maak ik zo dadelijk wel leeg en de inhoud sorteert ik vervolgens volgens tijdstip van inzending”, zegt betrokkene breeduit glimlachend.

Elke dinsdag is Koen paraat. Allerhande taken in de uitgeverij nam hij al op zich, weliswaar met de nodige begeleiding. Het syndroom van Down weerhield Koen er nooit van de handen uit de mouwen te steken. „Kranten verpakken in plastic folie, dozen dichtkleven, etiketten opplakken, kranten stapelen, paletten vervoeren – ik deed het allemaal even graag”, zegt hij. Jobcoach Lotte Geentjens is trots op haar oogappel. „Koen is een harde werker en rondt zijn taken altijd stipt af. Zijn werk krijgt voorrang op alles, zelfs op een feestje”, zegt ze.

Sinds Kerk & leven digitaal wordt geprint, is er minder arbeidskracht nodig in de drukkerij. Maar Koen paste zich aan en maakt zich voortaan nuttig in de dienst parochiebladen, de administratie zeg maar. „Dat is weer eens iets anders”, lacht hij.

Sinds 1999 is Koen Van Remoortere te gast in het orthopedagogisch centrum Katrinahof op de linker Schelde-oever in Antwerpen. „Het is er goed toeven”, zegt hij, „maar ik wilde ook graag buitenhuis werken.” Een jaar later startte hij, bij wijze van proef, in het bedrijfsleven, onder de vleugels van het project Arbeidszorg, een overheidsinitiatief dat de sociale integratie van personen met een verstandelijke beperking wil stimuleren via een op maat gemaakte arbeidsplek.

Koen Van Remoortere haalt een dikke ringmap boven. „Hierin bewaren mijn ouders alles over

mijn werk”, zegt hij trots. Ontelbare foto's van de drukker, zoals als hij werd genoemd, in blauwe overall, zijn eerste tikkaart en een woordje van zijn begeleider: „Koen kijkt uit naar zijn eerste werkdag. Hij heeft drie munten bij zich voor een drankje.” Op de keerzijde van de kaart een antwoord van collega Ronny Geleyn: „Koen's eerste werkdag was een droom. Het is een fijne jongen om mee samen te werken en was hij moe, dan deed hij al eens een dutje in de postkarren.”

Niet alleen bij Halewijn steekt Koen de handen uit de mouwen. „Op woensdagnamiddag en vrij-

dag werk ik in een café aan de haven. Ik was er groenten, pel eieren en scampi's en help bij de afwas”, vertelt hij.

De duivel-doet-al tekent en knutselt ook graag. „Dat doet hij in het creatief en ambachtelijk atelier in Katrinahof”, vult Lotte Geentjens aan. Ook winkelen en luisteren naar Q-music kunnen onze drukker bekoren.

We blikken even in het werkschrift, dat pendelt tussen werk en thuis. „De mappen zijn alweer leeg en liggen klaar voor volgende week”, lezen we. „Laat de jobkes maar komen! Koen is er klaar voor”, luidt het antwoord van Koen's moeder.

Blauw en zwart

Als we Koen vragen naar zijn passie, beginnen zijn ogen te flikkeren bij het woord 'voetbal'. Club Brugge is zijn favoriet. „Kan ik niet naar de match, dan volg ik de resultaten op Teletekst of bekijk ik de match op televisie. Een sjaal, een trui, een tapijt, een klok, stickers op mijn rugzak – ik heb het allemaal”, zegt hij trots.

„Je drinkt ook graag een pintje hé, Koen”, lacht begeleidster Lotte Geentjens. „Ja, in mijn stamcafé op de Grote Markt”, knikt Koen. „Een bolleke Koninck is mijn favoriet. Dat mag ik zelf tappen in de brasserie waar ik werk, als beloning voor mijn hulp in de keuken”, lacht hij verlegen.

Aan het werk in de drukkerij van Kerk & leven. Koen Van Remoortere in onafscheidelijk werkplunje. © Archief Halewijn

Romero

Caritas Internationalis, de internationale koepel van katholieke hulporganisaties, roept de onlangs zalig verklaarde aartsbisschop Oscar Romero uit tot haar beschermheilige. In maart al noemde uittredend Caritasvoorzitter kardinaal Rodríguez Maradiaga mgr. Romero en zijn inzet voor de mensenrechten en de armen een belangrijke inspiratiebron voor Caritas.

Salazar Gómez

Celam, de bisschopsraad van Latijns-Amerika, verkoos kardinaal Rubén Salazar Gómez (72) tot nieuwe voorzitter. De Colombiaanse aartsbisschop van Bogotà volgt de Mexicaan Carlos Aguir Retes op.

Van Rompuy

In het Oostenrijkse parlement werd de Leopold Kunschakprijs overhandigd aan CD&V-politicus Herman Van Rompuy en de Slovaakse salesiaan Anton Srholec, 'de vader van de daklozen' en 'het sociale geweten van Slovaakije'. Leopold Kunschak was een Oostenrijks christendemocraat. De prijs looft personen om hun bijdrage op menselijk, sociaal of economisch vlak. Van Rompuy pleitte bij die gelegenheid voor meer Europese Unie, „want enkel zo kunnen we de crisis overwinnen”. Hij vroeg ook meer moed en engagement. (IVH)